

F. t. 1. om kloning og genmodificering af dyr m.v.

personer med indsigt i de faglige discipliner, der har særlig betydning for de opgaver, som er tillagt Dyreforsøgstilsynet. Det er Justitsministeriets opfattelse, at dette sikrer, at Dyreforsøgstilsynet besidder den fornødne faglige ekspertise inden for videnskab og dyrevelfærd.

Efter dyreforsøgslovens § 1, stk. 4, kan Dyreforsøgstilsynet afslå at give tilladelse til dyreforsøg, såfremt forsøget ikke skønnes at være til væsentlig gavn. En tilsvarende bestemmelse er foreslået i lovforslagets § 1, stk. 3.

Det foreslås i lovforslagets § 2, at Dyreforsøgstilsynet får mulighed for såvel anmeldt som uanmeldt at inspicere dyr, der holdes og avles i medfør af tilladelser udstedt af tilsynet, jf. dyreforsøgslovens § 11.

Justitsministeriet er endvidere enig med udvalget i, at der skal herske åbenhed omkring sagsbehandlingen i det forvaltningsorgan, der administrerer regelsættet. Alle Dyreforsøgstilsynets afgørelser offentliggøres på tilsynets hjemmeside sammen med ansøgerens beskrivelse af det forsøg, som påtænkes udført. Det forudsættes, at denne praksis tillige vil finde anvendelse for ansøgninger, som er omfattet af dette lovforslag.

Det er endvidere muligt ud fra de oplysninger, der er tilgængelige på Dyreforsøgstilsynets hjemmeside, at søge om aktindsigt i Dyreforsøgstilsynets dokumenter vedrørende en konkret sag. Som udgangspunkt behandles en sådan ansøgning om aktindsigt efter de almindelige regler herom i offentlighedsloven. Retten til aktindsigt omfatter dog ikke adgang til at blive gjort bekendt med identiteten, herunder navne, adresser og telefonnumre, på de personer, der udfører forsøg eller passer dyr til sådanne formål, jf. dyreforsøgslovens § 19.

6. Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for det offentlige.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten m.v.

9.1. Rådets direktiv 86/609/EØF om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål

Der er i EU-regi fastsat fælles minimumsnormer for beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål i Rådets direktiv 86/609/EØF af 24. november 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål.

Direktivet nævner ikke specifikt dyreforsøg, som omfatter kloning og genmodificering af dyr. Da der er tale om minimumskrav, kan medlemsstaterne fastsætte videregående krav i national lovgivning, hvis kravene i øvrigt er forenelige med EF-traktaten, herunder bestemmelserne om fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser og kapital.

Lovforslaget findes at være foreneligt med direktivet.

9.2. Udsætningsdirektivet

Udsætning og markedsføring af genetisk modificerede organismer er reguleret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (2001/18/EF) af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF, som ændret ved EP/Rfo 1829/2003 (udsætningsdirektivet). Direktivet hører under Miljøministeriets ressort.

Formålet med direktivet er, i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, at foretage en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser samt at beskytte menneskers sundhed og miljøet i forbindelse med udsætning i miljøet og markedsføring af genetisk modificerede organismer.

Det fremgår af direktivets artikel 2, nr. 1, at der ved »organisme« forstås enhver biologisk enhed, der er i stand til at replikere eller overføre genetisk materiale. Det betyder, at også genetisk modificerede dyr er omfattet af direktivet. Derimod omfatter direktivet ikke klonede organismer, medmindre disse også er genetisk modificerede.

Godkendelse efter direktivet kan opnås til forsøgsudsætninger (udsætning i ethvert andet øjemed end markedsføring) og til markedsføring. Den første godkendelse er en national afgørelse, mens godkendelsen til markedsføring foretages efter en fælles EU-beslutning, som medfører, at den godkendte organisme frit kan markedsføres overalt i Fællesskabet.